

[Arbejdsministeren]

forslag en meget nøje beregning af, hvor jeg kan spare, og hvor mine besparelser medfører udgifter hos Socialministeriet. Det er anført i bemærkningerne til lovforslaget, at jeg i 1991 på mit område ville spare 1,8 mia. kr., men det er netop ikke det tal, jeg bruger, for det er på forhånd forhandlet med socialministeren, og vi ved, at socialministeren skal bruge de 0,7 mia. kr. igen. Derfor bliver den samlede besparelse ud af dette kompleks 1,1 mia. kr.

Jeg tror, at det er helt afgørende, at vi kommer igennem med de besparelser, hvis det skal lykkes at skabe en situation, hvor vi kan holde de offentlige udgifter i ro, og hvis det skal lykkes at skabe en situation, hvor vi på et eller andet tidspunkt – forhåbentlig ikke for fjernt – kan nedbringe skatterne i Danmark. Jeg må tage til efterretning, at i dag har Fremskridtspartiet sammen med Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet vist sig som den største blokering for en skattelettelse i Danmark.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu ligger det jo sådan, at rigtige mænd har det med at være lidt ømskindede nu om dage, så jeg skal afholde mig fra at sige, hvor meget jeg egentlig regner hr. Bent Lui Nielsens ord for i denne sammenhæng. Han kunne jo let blive fornærmet.

Sagen er, at der altid har været en forskel mellem Socialdemokratiets og SF's politik på deltidsområdet. Det er en gammel sag, vi altid har været uenige om. Det er bedre at have en delvis tilknytning til arbejdsmarkedet, end det er ingen at have. Derfor har vi altid sagt, at vi vil ikke forbyde deltidsarbejde, men vi vil intet gøre for, at der skal blive mere af det.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg lyttede med megen omhu til, hvad der blev sagt, hvad der blev læst op, hvad Bent Lui Nielsen havde sagt. Så ser jeg i lovforslaget, at lige præcis det punkt, der blev taget ud, og som skulle viftes om næsen på Socialdemokratiet for at få dem til at være med til et eller andet, så ministeren ikke skulle se i øjnene, at han havde et bombastisk – tror jeg, det hedder – flertal imod sig i denne sag, var det af forslagene, som giver den mindste besparelse, fordi det omhandler 2.000 mennesker. Ud af alt det, vi snakker om af arbejdsløshed, og arbejdsløsheden er uhyggelig stor, handler det punkt, som

ministeren forsøger at drage Socialdemokratiet ind i, om 2.000 mennesker, som får supplerende understøttelse. Det drejer sig om en besparelse på 115 mio. kr.

Jeg synes, det kunne være interessant lige at gøre det helt klart, så alle var klar over det, ikke mindst Fremskridtspartiet. Det kan have sin betydning, at de er klar over, at netop det punkt såmænd ikke koster mere.

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det var tankevækkende, da ministeren sagde, at der er ikke én fra regeringspartierne, der har påstået eller sagt, at det var lønmodtagerne, der misbrugte systemerne. Kunne vi så ikke få bare en plausibel forklaring på, hvorfor det så er lønmodtagerne, der skal betale for arbejdsgivernes misbrug? Det er jo det, dette forslag går ud på, hr. minister. Det er baggrunden for, at vi ikke forstår ministerens forslag. Jeg har også læst Bent Lui Nielsens artikel. Jeg talte med ham dagen efter, og jeg sagde til ham: Du kan være helt sikker på, kammerat, at den artikel vil arbejdsministeren tage op på Folketingets talerstol, og han vil tage præcis dette afsnit i din artikel og læse op og så forklare: Selv Bent Lui Nielsen, der har forstand på sagerne, støtter mig.

Nu er det jo en skam, at den artikel ikke ligger ved alle medlemmernes pladser, men jeg skal sørge for, at den kommer rundt i Arbejdsmarkedsudvalget i hvert fald, for i denne artikel dokumenteres det netop, hvem det er, der misbruger systemet. Bent Lui Nielsen siger i artiklen: Så lad os tage fat på det. Det kan ikke bruges som et argument for at lade lønmodtagerne betale for arbejdsgivernes misbrug. Jeg fik ret i det, jeg sagde til Bent Lui Nielsen den 14. oktober.

Jeg synes, ministeren skulle tage Folketingets forhandlinger og se, hvad det var, jeg sagde. Jeg beskyldte ikke ministeren for at have begået forligsbrud. Jeg bad stille og roligt ministeren om lige at overveje de par punkter. Jeg synes ikke, det er noget, vi skal slås om, men jeg synes, ministeren skulle overveje de par punkter, og så må vi snakke om, hvordan de fungerer i forhold til de aftaler, vi har lavet. Det synes jeg vi skal have en grundig diskussion om.

Det er rart, at man lige pludselig, når hele korthuset er faldet sammen, gerne vil forhandle med Socialdemokraterne. Nu står vi i den situ-